

det er en Feil, at jeg ikke har været opmærksom paa til anden Behandling, at stille mit Vædringsforslag; det ligger i min Trofslydighed, — jeg har tænkt, at det kunde glide hen; men jeg haaber snarere at faae Tak end Bebreidelse, fordt jeg ikke har overseet det ved tredie Behandling.

J. N. Hansen: Ja, det er ogsaa min Mening, at vor Regjering i de sidste Aar ved flere Leiligheder er gaaet for vidt i at høre kommunale Autoriteter om almindelige Lovforslag; det er Ingen, der mere end jeg skal virke for, at Communerne, indenfor de kommunale Grænser, faae fuldständig Raadighed med Hensyn til deres egne Anliggender; men at høre dem, som skeet er i de senere Aar, om Lovforslag, der ingenlunde kunne siges at være kommunale, det er et Misgreb, det skulle vi ikke. (Sage: Bitale: se her om Havneveset.) — Naar jeg har udtalt, og den ærede Rigsdagsmand savner Noget, saa kan han spørge mig, men at spørge mig, naar jeg begynder at tale, det forekommer mig at være for tidligt — altsaa med Hensyn dertil kan man langt snarere sige, at vor Regjering er tilbøielig til at gaae for vidt, end at den ikke gaaer vidt nok. — Naar der er Spørgsmaal om denne Sag, saa har jeg troet, at man kunde lade Bestemmelsen i § 3 staae, som den nu staaer; thi naar man alene holder sig til Sagen, som den her foreligger, saa forekommer det mig at være naturligt, at man hører Havneraadet, forinden man gjør Forandring i Havnens Indtægter. Men naar man paa den anden Side nu vil stille Spørgsmaalet op, som skeet er, kan jeg dog ikke forholde mig rolig derved.

Naar saaledes den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Aede Balgfreds (Monrad) har sagt, at Lov kan Lov forandre, saa er det jo sandt, men han har ikke gjort den rigtige Anvendelse deraf; thi han har sagt, naar der her fremlægges et Lovforslag an-

gaaende disse Sager, og Havneraadet ikke var spurgt, havde vi, idet vi vedtoge en saadan Lov, derved vist, at i det Stykke var den omhandlede Bestemmelse i den tidligere Lov forandret, — men det er ikke rigtigt (Monrad: Jo, det er netop rigtigt!). Man kan forandre Bestemmelsen ved Lov, det vil sige, man kan senere give en Lov, som skyder den ud, men det er den eneste Maade, hvorpaa Lov kan Lov forandre, og hvorpaa man kan give nye Love, som ophæve ældre (Monrad: Det kan ogsaa skee paa en indirecte Maade!). Nei, jeg beder, det maa skee paa en directe Maade. Man kan ikke saaledes paa en indirecte Maade skyde en bestaaende Lovbestemmelse bort. Saalange denne Bestemmelse derfor staaer i den foreliggende Lov, vilde det være lovstridigt, og Noget, som man aldrig maa forudsætte kan skee, at Regjeringen eller Rigsdagen vilde overskride den (Monrad: En Lov kan ikke være lovstridig, naar den strider imod en bestaaende Lov, uden først at have ophævet denne. Den ærede Rigsdagsmand, som ellers seer saa klart, maa dog indbrømme mig, at, naar hans Forstaaelse af dette Spørgsmaal var gjældende, saa nyttede det ikke, at vi vedtoge nogensomhelst Lov; thi hvad skulle vi da vedtage Love for?

R e t t e l s e .

Nr. 206, Sp. 3256, Lin. 1 og 2 f. o.: men her maa Modersmaalet ikke fordærves ved Ord som „Draining“ læs: „men her maa Modersmaalet være Draining.“